

L'ofici de la narració (i 2)

La trama. En una ciutat francesa, ara. Un amargat professor de literatura topa amb un alumne dotat per a l'escriptura, però la relació mestre-deixeble desemboca en un final demolidor.

La pel·lícula. Deia ahir que *En la casa* és un film desassossegant, tèrbol i joiosament conflictiu. Tant pel que fa al grapat de temes recurrents, com per la manera amb que s'articula la narració d'uns fets que desafien les lleis del relat il·lusionista. Agafant el testimoni d'un Juan Mayorga que ultrapassa els llinars de la dramaturgia clàssica, *En la casa* posa en conflicte la poètica aristotèlica i la brechtiana. Ozon dóna corda als ressorts d'una narració que juga amb el temps, l'espai, els personatges i les situacions que posen en crisi realitat i ficció. Per tant, la versemblança. Anem a pams: Claude imposa, veu en

off, una manera de veure, de viure una realitat aliena que ell converteix en ficció. Allò del punt de vista determinant. Mentrestant, Germain accepta, fascinat, el reguitzell episòdic (continuarà) d'un conte de mai no acabar, és a dir, a la manera dels fulletons televisius. De fet, *En la casa* reflexiona sobre com està construïda la pel·lícula, els seus objectius. Fins i tot la mateixa posició del propi espectador. Alhora, que, inspirat manual d'urgència sobre l'art i ofici de la narració i les seves trames,

la pel·lícula mira cap endins de si mateixa produint una multiplicació de miralls. És quan el professor Germain envaeix físicament la narració interposant-se entre els personatges ficticis del relat. ¿Què és realitat, què ficció? En aquest moment és quan l'espectador s'adona que forma part del joc. Que és davant una pantalla on ha de decidir, col·laborar, de grat per força, amb els personatges, el guionista i el director, que, burleta, igual ens observa com Claude i Germain, vo-

En la casa

Director: François Ozon.
Intèrprets: Fabrice Luchini, Ernst Umhauer, Bastien Ughetto.
França, 2012. 105'. Funatic Lleida. 14 novembre.

yeurs impenitents de les vides que tenen a l'abast dels ulls. O quan la vida és literatura, cinema. Continuarà.

La imatge. Germain i Claude asseguts al banc del parc espiant el pati de veïns.

La frase. "Tu ets el meu soldà, jo la teva Xabrazad", adverteix el deixeble al mestre. Allò de la inversió de papers. Les mil i una nits a l'Europa que fa figa.

La recomanació. Reservat per a sibarites del metallenguatge i la metanarració.